

Trzecim kwestionowanym aktem jest rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego.

Wreszcie rząd francuski wnosi o stwierdzenie nieważności aktu, na mocy którego, zgodnie z art. 314 ust. 9 TFUE, przewodniczący Parlamentu Europejskiego stwierdził, że budżet ogólny Unii na rok budżetowy 2018 został ostatecznie przyjęty. Jak wynika w szczególności z protokołu posiedzenia Parlamentu Europejskiego z czwartku 30 listopada 2017 r., chodzi o oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, a następnie o podpisanie przez niego budżetu ogólnego w następstwie głosowania nad rezolucją ustawodawczą w sprawie wspólnego projektu budżetu ogólnego.

W jedynym zarzucie rząd francuski podnosi, że należy stwierdzić nieważność czterech zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie przez nie protokołu nr 6 załączonego do TUE i TFUE oraz protokołu nr 3 załączonego do traktatu EWEA, dotyczących ustalenia siedzib instytucji i niektórych organów, jednostek organizacyjnych i służb Unii Europejskiej.

Zarówno z protokołów w sprawie siedziby instytucji, jak i z orzecznictwa Trybunału wynika, że Parlament Europejski nie może wykonywać uprawnień budżetowych przyznanых mu na mocy art. 314 TFUE w okresach dodatkowych sesji plenarnych odbywających się w Brukseli, musi je natomiast wykonywać w okresach zwykłych sesji plenarnych odbywających się w Strasburgu.

Jednakże w zakresie, w jakim kwestionuje się zgodność z prawem zaskarżonego aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, nie ze względu na jego cel lub treść, lecz wyłącznie dlatego, że akt ten powinien być zostać przyjęty podczas zwykłej sesji plenarnej w Strasburgu, potrzeba zagwarantowania ciągłości europejskiej służby publicznej oraz istotne względy pewności prawa uzasadniają zdaniem rządu francuskiego utrzymanie skutków prawnych tego aktu do czasu przyjęcia nowego aktu, zgodnego z traktatami.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 kwietnia 2018 r. w sprawie T-810/17, King/Komisja, wniesione w dniu 22 czerwca 2018 r. przez Anthony'ego Andrew Kinga

(Sprawa C-412/18 P)

(2019/C 44/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Anthony Andrew King (przedstawiciel: P. McKenna, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 r. Trybunał (siódma izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Polska) w dniu 23 sierpnia 2018 r. – Dong Yang Electronics Sp. z o. o. przeciwko Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Sprawa C-547/18)

(2019/C 44/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dong Yang Electronics Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z samego faktu posiadania przez spółkę mającą siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej, spółki zależnej na terytorium Polski, można wywieść istnienie stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce w rozumieniu art. 44 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ i art. 11 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) Nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾?
- 2) Czy w wypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, podmiot trzeci zobowiązany jest do analizy stosunków umownych pomiędzy spółką z siedzibą poza terytorium Unii Europejskiej a spółką zależną, w celu ustalenia czy istnieje stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce przez tę pierwszą spółkę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 77, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi (Polska) w dniu 3 września 2018 r. – Miasto Łowicz przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie Łódzkiemu

(Sprawa C-558/18)

(2019/C 44/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Miasto Łowicz

Strona pozwana: Skarb Państwa – Wojewoda Łódzki

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że wynikający z niego obowiązek państw członkowskich do ustanowienia środków zaskarżenia niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony sądowej w dziedzinach objętych prawem Unii, sprzeciwia się przepisom istotnie zwiększającym ryzyko naruszenia gwarancji niezależnego postępowania dyscyplinarnego wobec sędziów w Polsce poprzez:

- 1) wpływ polityczny na prowadzenie postępowań dyscyplinarnych,
 - 2) powstanie ryzyka wykorzystywania systemu środków dyscyplinarnych do politycznej kontroli treści orzeczeń sądowych oraz
 - 3) możliwość wykorzystania w postępowaniach dyscyplinarnych przeciwko sędziom dowodów uzyskanych za pomocą przestępstwa?
-